

Posudek na diplomovou práci

Studená, Lenka: *Štefánikova hvězdárna – posledních 45 let očima jejích pracovníků. Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze, pracoviště orální historie – soudobé dějiny, 2012.*

Jakákoliv práce, včetně diplomové, by měla již na první pohled a první, trochu formální, čtení působit poctivým dojmem vycházejícím z pečlivosti autora a jeho erudice v daném tématu. Měla by mít patřičnou stylistickou úroveň bez mnoha zbytečných chyb a odpovídající a tématu adekvátní soupis literatury a pramenů. Bohužel, toto nelze říci beze zbytku o hodnocené práci.

Soupis literatury nepokládá oponent za příliš representativní, zarážející je naprostá absence pramenů. Zdráhám se uvěřit tomu, že není k dispozici tzv. podnikový archiv, že není žádná zmínka o hvězdárně ve fondech Městského výboru Hlavního města Prahy, příslušných výborů Komunistické strany Československa, Revolučního odborového hnutí či Národní fronty. Hvězdárna jistě nebyla v ústraní společenského života a mělo by pro autorku býti výzvou najít příslušné archivní prameny.

Z toho plyne další připomínka a výtka – metoda oral history nemůže být nikdy jediným a hlavním zdrojem poznání naší moderní historie. Přílišné zaměření se na metodu OH a bez její konfrontace s dalšími prameny a literaturou, bez jejich kritického zhodnocení, se nikdy nemůžeme dobrat objektivnějšího pohledu – snadno tak můžeme klesnout do pochybné roviny drbů a klevet, jako je tomu v této práci např. na straně 53, kde se mluví o domnělém spolupracovníkovi StB.

Rovněž by prospělo, aby autorka byla alespoň trochu seznámena s realitou naší společnosti do roku 1989. Mohla by se tak vyhnout některým naivním a pro ní

překvapivým soudům, které více než o dané epoše vypovídají a neznalostech autorky – viz např. nelíčené překvapení autorky na str. 64, kde konstatuje, že na hvězdárně také mohlo být do roku 1989 svobodné prostředí. S údivem také na str. 37 konstatuje, že člověk mohl být v této době věrný svému povolání a pracovat v jednom oboru a na jenom pracovišti i více než několik málo let, dokonce až do odchodu do důchodu!

Nemohu se zbavit dojmu, že autorka po sobě svůj „výtvor“ asi nepřčetla. Udělala-li by to, jistě bych se nedočel, že v květnové revoluci roku 1945 bojovali proti okupantům poblíž hvězdárny „pražští brigádníci“, jistě bych nemusel pátrat nad tím, co znamenají některé nejasné formulace – např. na s. 22, kde hovoří o M. R. Štefánikovi jako o spoluzakladateli československého řádu Dr. M. R. Štefánika. Tento výčet by mohl být ještě delší.

Návrh na hodnocení diplomové práce:

**Vzhledem k výše uvedenému navrhuji ocenit diplomovou práci stupněm:
„dobrý“.**

Zpracoval: PhDr. Jiří Petráš